

Natalia Belcenko

Kijów, Ukraina

„Wystarczy umieć tańczyć, roboty bieda nauczy”

Taniec w twórczości poetów ukraińskich

Taniec i tekst w folklorze ukraińskim zawsze były powiązane, na przykład w pieśniach kalendarzowo-rytualnych, grach tanecznych. Za najstarsze uważa się tańce korowodowe związane z powitaniem wiosny. Babcia autorki, Dominika Perechrest opowiedziała o wykonaniu pieśni ludowej – wesnianki – „I sialiśmy proso”¹ przez zespoły chóralne dziewczęce i chłopięce w jej rodzinnej wsi Chopyłki w obwodzie perejaśławskim (chóry śpiewały kolejno: śpiew antyfonalny). Liczne pogańskie rytuały zostały przekodowane w epoce chrześcijańskiej.

Książka Ołeksy Stepovoya „Ukraińskie tańce ludowe”² wspomina tańce wielu regionów Ukrainy. Badacz dostarcza opisy tańców. Tak więc najczęstsze były „Hopak” i „Kozaczok”, „Metielica” była tańczona także na całej Ukrainie, nie mogłaby się bez niej obejść żadna wieczorna impreza (pierzaczki). Najpopularniejsza na Podolu i Kijowszczyźnie, „Kateryna” ilustrowała humorystyczny spór dziewcząt o chłopców. Żartobliwy taniec „Handzja” – zaloty chłopca do dziewczyny. Taniec „Czumak” opowiadał o życiu czumaka. „Greczanykami” nazywany był żartobliwy taniec męski.

Co ciekawe, na zachodniej Ukrainie i na Wołyniu istniał taniec korowodowy „Zelman”. Według Ołeksy Stepovoya chodziło o Żyda będącego dzierżawcą kościoła: Taniec „Zelman” przedstawia dzierżawcę podjeżdżającego pod kościół i ludzi, którzy widząc go, cieszą się, że w końcu kościół zostanie otwarty”. Postaci tej poświęcony jest wiersz Bohdana-Ihora Antonycza „Zelman”, który zawiera strofę:

¹ А ми просо сіяли-сіяли — Вікіджерела (wikisource.org), https://uk.wikisource.org/wiki/%D0%90_%D0%BC%D0%B8_%D0%BF%D1%80%D0%BE_%D1%81%D0%BE_%D1%81%D1%96%D1%8F%D0%BB%D0%B8-%D1%81%D1%96%D1%8F%D0%BB%D0%B8, dostęp 11.11.2023.

² Олекса Степовий. Українські народні танці. Етнографічний нарис. Авгсбурґ, 1946
Українські народні танці: Етнографічний нарис. (diasporiana.org.ua), <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/21216/file.pdf>, dostęp 11.11.2023.

Jedzie Zelman białym wozem,
Tropiarzami dzwoni ranek
Powiedz mi weselne wino,
Czemu serce takie pijane³.

Naddnieprzańską Ukrainą nie znała Zelmana, ale był on znany w Polsce i Czechach. Z książki Ołeksy Woropaja „Zwyczaje naszego ludu” możemy się dowiedzieć, że był on synem drohobyckiego kuśnierza Wolfa, który w XVIII wieku stał na czele żydowskiego kahału w Drohobyczu a dzierżawiąc młyny, warzelnie, folwarki i wsie starostwa drohobyckiego, stał się słynny z nadużyć.

Wiejskie tańce. Połtawszczyzna. Fot. O. Zavadskij. Początek XX w.

Na Huculszczyźnie z dawien dawna istniał tradycyjny taniec wiejski – kołomyjka, któremu towarzyszą wersety wierszowane. Iwan Franko napisał: „Kołomyjki są jak rozsypany naszyjnik z pereł, które krążą z miejsca na miejsce i mienią się, przyciągają swoim blaskiem... Oto łyż i radości, zmartwienia i zabawa, poważne myśli i żarty o naszym narodzie, o jego życiu od kołycki aż po grób, jego tradycje i wierzenia, jego ideały społeczne i etyczne.” Uważa się, że nazwa tańca pochodzi od nazwy miasta

³ Fragmenty poetyckie w przekładzie filologicznym.

Koło myja, istotne jest także pokrewieństwo semantyczne z „kołem”. Główny krok kołomyjki w swojej strukturze łączy w sobie trzy główne kroki tańca huculskiego: „tropit”, „pereplitucha” (skrzyżowanie nóg) i „hajduk” (wyrzucanie nogi). Akompaniament muzyczny kołomyjki utrzymany jest w metrum dwudzielnym⁴.

Koło młyna jawor stoi, koło młyna cisy,
Oj nie pójde ja do młyna, bo czekają lisy.
Nie tego się lisa boję, który kury goni,
A tego się lisa boję, który nie ma żony.

Tematyka kołomyjek obejmowała niemal wszystkie sytuacje życiowe. Były też kołomyjki sprośne⁵ (przytaczane w pracy Mychajła Krasnykova „Ukraińskie pieśni sprośne”⁶)⁷.

Wykonanie tańców ludowych opisane zostało w szczególności przez Iwana Kotlarewskiego w „Eneidzie”⁸.

A tak tańczyła, tak wirowała,
Przed Eneaszem tak wychylała
Do wtóru dudki biła na trzy.
Aż rozgrzał się i sam Eneasz,
Jak na arkanie ogier młody,
Nieprzekonany lecz ruszył teraz,
Z Handzeju w taniec wielce godny.
Aż obojgu podkowy brzęczały,
Piętami iskry w tańcu krzeszały,
I wybijały hopaka rytm.

⁴ Побутовий танець «Коломийка»: походження, особливості й види — Миколаївський обласний центр народної творчості (ocnt.com.ua), <https://ocnt.com.ua/pobutovij-tanec-kolomijka-roxodzhennya-osoblivosti-j-vidi/>, dostęp 11.11.2023.

⁵ Żartobliwe kołomyjki o tematyce erotycznej, zwykle rubaszne, przywołujące określenia organów płciowych – przyp. tłumacza.

⁶ Українські сороміцькі пісні (proridne.com), <https://proridne.com/content/%D0%BF%D1%96%D1%81%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B8/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%20%D1%81%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%BC%D1%96%D1%86%D1%8C%D0%BA%D1%96%20%D0%BF%D1%96%D1%81%D0%BD%D1%96/#m21>, dostęp 11.11.2023.

⁷ Послухати осучаснені виконання групи «Joryj Kłoc» сороміцькі коломийки можна тут Joryj Kłoc - tekst Kołomyjky - PL (lyricstranslate.com), <https://lyricstranslate.com/pl/joryj-kloc-kolomyjky-lyrics.html>, dostęp 11.11.2023.

⁸ І. Котляревський. Енеїда. - Частина перша (myslenedrevo.com.ua), <https://www.myslenedrevo.com.ua/uk/Lit/K/KotljarevskyI/Eneida/1.html>, dostęp 11.11.2023.

W utworze wspomniany jest taniec „Hajduk” – najstarszy utwór instrumentalny ukraińskiej muzyki barokowej, a także taniec weselny „Żurawel”. Jednym z elementów tańca „Hajduk” jest wspomniane już wyrzucenie nogi, przysiad. Często ten sam taniec był nazywany inaczej w różnych obszarach.

Borys Kokulenko w artykule „Sztuka tańca w twórczości T. G. Szewczenki”⁹ zauważa: „Etymologia części słowa «ballada» – «Ballo» pochodzi od greckiego «poruszać się» (po łacinie – tańczyć), a w Prowansji już w XII wieku nazywano tak piosenkę taneczną. Sugeruje to, że na genezę gatunku ballady miał wpływ taniec. To właśnie ten gatunek przybliżył poezję T. Szewczenki do natury sztuki choreograficznej. (...) W poematach «Hajdamaki» i «Ślepiec» kobzarowie śpiewają i tańczą z innymi bohaterami utworów: «– Dobrze! Dobrze! Czas do tańca. / Czas do tańca, kobzarzu!... (...) Starzec gra, a Jaryna / Tańczy ze Stepanem! Starzec gra, przygaduje, / Tupie nogami... (...)». Wersy Szewczenki zawierają cenną informację historyczną o ukraińskich tańcach ludowych «Metelica», «Horlica», «Hopak». Autor potwierdza w ten sposób, że tańce te były popularne nie tylko w jego czasach, ale także znacznie wcześniej”. Taras Szewczenko wspomina także tańce polskie: „Tańcowano krakowiaka, walca i mazurka”.

Hopak. Pocztówka z 1914 roku.

I jeszcze cytat z Szewczenki:

⁹ Борис Кокуленко. Мистецтво танцю в творчості Т. Г. Шевченка // НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ТА ЕТНОГРАФІЯ* 1/2008, с. 15-23 15.pdf (etnolog.org.ua), <https://nte.etnolog.org.ua/uploads/2008/1/publications/15.pdf>, dostęp 11.11.2023.

Oj, hop hopaka!
Pokochałam Kozaka,
I rudego, i starego —
Marna doła taka...

W poemacie „Mnich” Taras Szewczenko wykorzystuje historyczny epizod (opisany przez historyka Dmytra Jawornickiego) pożegnania przez taniec pułkownika kozackiego Semena Palija z Kozakami i światem przed osiedleniem się w klasztorze: „Starzec uderzył się w obcas, / Aż się zakurzyło! O tak! / A jeszcze Kozak podśpiewuje: / „Na drodze rak, rak, / Niech tak będzie, tak, tak. / Skoroście wy tacy młodzi, / Zasiejcie nam mak, mak. / Sprawię kłopoty obcasom, / Sprawię kłopoty obcasom, / A zostanie dalej dam! Aż do Międzygórskiej świątyni / Siwowłosa mężczyzna przetańcował. / A za nim kompania cała / I cały święty Kijów. / Przetańcował aż do bramy”¹⁰.

Ballady Szewczenki znalazły ucieleśnienie choreograficzne. Jest balet „Lilia” Dankiewiczza, kompozycja choreograficzna Pawła Wirskiego oparta na motywach „Przyczynnej” i „Topoli” (z muzyką Muchy¹¹).

Łesia Ukrainka przygotowała zbiór 54 pieśni tanecznych (do zbioru tego weszły też cztery zapisane z przekazów Iwana Franki), jednak wówczas nie było możliwości ich opublikowania¹². Niektóre z tych utworów zostały utrwalone z przekazów Łesji Ukrainki przez jej męża Klimentija Kvitkę, inne zaś przez samą poetkę.

Badaczka Tetyana Danyliuk-Tereshchuk w artykule „Ludowe pieśni taneczne w zapisach Łesi Ukrainki”¹³ przygląda się także własnej twórczości Łesi Ukrainki w kontekście jej zainteresowań folklorem: „Zauważalne jest, że krótkie, żartobliwe przyspiewki do tańca, które genetycznie były powiązane z rodzimą poezją obrzędową zaliczała do «tanecznych». Wykonywano je najczęściej na uroczystościach masowych, weselach, najczęściej z towarzyszeniem skrzypiec, rzeszota i bębna. Uważna lektura «Samotnego» (1894), «Przyjaźni (opowieści z życia Polesia Wołyńskiego)» (1905), «Bojaryni» (1910) pozwala zaktualizować teksty i melodie «pieśni wołyńskich tanecznych» aż do indywidualne szczegóły». U Łesi Ukrainki, zdaniem badaczki, odnotowano także nazwy następujących tańców ludowych: „Krutiacha”, „Kozak”, „Czumak”, „Valets”, „Greczka”, „Krakowiak”, przy czym

¹⁰ Борис Кокуленко. Там само.

¹¹ Anton Mucha (1928-2008) radziecki i ukraiński kompozytor i muzykolog, twórca muzyki symfonicznej, kameralnej, opracowań folkloru, także muzyki dla sceny i dla filmu. Autor szeregu prac naukowych. Działał w Kijowie. Przyp. tłumacza.

¹² Запис Лесі Українки - Народні пісні до танцю (l-ukrainka.name), <https://www.l-ukrainka.name/uk/Folklore/PisniDoTancju.html>, dostęp 11.11.2023.

¹³ Тетяна Данилюк-Терещук - Народні пісні до танцю в записах Лесі Українки (l-ukrainka.name), <https://www.l-ukrainka.name/uk/Studies/NarPisniDoTancju.html>, dostęp 11.11.2023.

zaznacza się, że towarzyszyły tańcom chłopskim skrzypce i rzeszoto, a panowie mieli inną muzykę.

Przykładem poetyckiego opisu takiej – miejskiej – muzyki może być wiersz „Foxtrot” ze zbioru „Budynki” (1929) Mykoły Bażana, który zanim został pisarzem sowieckim, był członkiem futurystycznych wydań „Zbiór Październikowy Panfuturystów” (1923), „Golfström” (1925), „Bumerang”, „Spotkanie na stacji węzłowej” (obydwa – 1927).

Zabił się w przedwczesnym pożądaniu
 Niemy fokstrot, ten psi krok,
 Ten akt jest jawny, akt publiczny
 Ten akt niezwykły.
 (...)
 Ach, słodkie dusz jednoczenie
 W rozkołysanej muzycznej sali
 Wiolonczeli nagie uda,
 Pożądliwe talie gitar,
 I gruby klaps podeszew,
 I krok krzywy, jak skurcz.
 No cóż,
 taka u ludzi miłość
 Wyprostowana pionowo!

Cały ten wiersz – to obszerne fizjologiczne i kinematograficzne przedstawienie rytmicznego ruchu jako środka wyrażania uczuć¹⁴.

W wierszu Wasyla Symonenki, również zatytułowanym „Foxtrot” (1961), znajdujemy następujące:

Zatańczmy, Babetto,
 Jak szaleni.
 Dopóki wesoło – nie trzeba
 Tracić ni chwili¹⁵.

Wiersz ten jest intymną rozmową poety z dziewczyną, która była nieszczęśliwa w małżeństwie z innym młodzieńcem. Oznacza to, że obraz i elementy tańca w wierszu są zawsze okazją do wyrażenia uczuć, nawet jeśli są one nieodwzajemnione. Pewnego

¹⁴ Повний текст збірки можна побачити тут 11.-М.-Bazhan.-Budivli.pdf (openkurbas.org), <https://openkurbas.org/wp-content/uploads/2021/11/11.-М.-Bazhan.-Budivli.pdf>, dostęp 11.11.2023.

¹⁵ <https://vasylsymonenko.org/poeziya/fokstrot/>, dostęp 11.11.2023.

rodzaju trójkąt pojawia się także w wierszu Simonenki „Taniec”, napisanym w 1954 roku:

Biegnę do klubu – czemu biegnę, nie wiem,
A w klubie stanę w najciemniejszym kątku
Tam się zapatrzę jak krąży dziewczyna
W niepohamowanym wesołym tańcu.
(...)
Nie wiedziałem przecież, że wczoraj w ogrodzie
Mój przyjaciel wyznał dziewczynie miłość¹⁶.

Olena Teliga, która zginęła w 1942 roku w Babim Jarze jako działaczka Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów, napisała niewiele – znanych jest zaledwie 38 jej wierszy. Ale wśród nich jest wiersz „Tango”:

I znów zjednoczeni w jednym złudzeniu, –
O dziwne tango, smutek i namiętność;
Pływam po falach twojej mgły,
Straciłam ster, spaliłam przystań.
I serce bije, ciało się ugina
W twoim powolnym i pijanym wirze;
Świeciło mi słońce błękitne,
I będzie czarne, a może i szare!
Na każdym zboczu czeka przepaść,
Ale smutek i cierpienie wabią jak pijaną,
Unosić się wciąż dalej, poddając się fali –
Zdradzieckie tango – twojej mgły.
A potem rano, pod pierwszym promieniem,
Nie pasja mglista śni mi się dzisiaj –
Wschodzi wyraźnie w ciemności i zmęczeniu,
O jasna czułości, twoje źródło¹⁷.

Pasję tańca zastępuje czułość głębokich relacji międzyludzkich. Jeśli poetka zadedykowała ten wiersz swojemu mężowi, to znając okoliczności jej tragicznej śmierci, możemy odczuć prawdziwą więź między tymi dwojgiem ludzi. Podczas zatrzymania ukraińskich działaczy w lokalu Związku Pisarzy Ukraińskich funkcjonariusze gestapo oświadczyli: ci, którzy nie należą do Związku, mogą wrócić

¹⁶ <https://vasylsimonenko.org/poeziya/tanok/>, dostęp 11.11.2023.

¹⁷ Послухати пісню на цей текст у виконанні Анжеліки Рудницької можна тут Анжеліка Рудницька - Танго, Neskoreny ProRock (soundcloud.com), <https://soundcloud.com/neskorenyprorock/tango>, dostęp 11.11.2023.

do domu. Mychajło Teliga, który nie należał do Związku, ale był tam z żoną, nie skorzystał z tej okazji, został aresztowany i zginął razem z nią.

W 1979 roku Mykoła Wingranowski napisał wiersz „Tango-1945”. To wiersz o tańcu, w którym partnerzy spotkali się przypadkiem.

Wybacz mi, że może na opak
Moja noga z Twoją tańczy tango –
Przez cztery lata rozgrzewałem karabin,
Przez cztery lata szła noga za czołgiem.

Poeta rozmyśla nad tym, co przyciągnęło do niego dziewczynę, czy nie był to zegarek i oficerki? Ale [ta] jedna zwrotka oddaje całe pragnienie miłości ludzi wyczerpanych wojną:

Miłość jest słomką, a zapalka nie gaśnie,
Jedna chwila i ogień w piersi...
Jutro wyjadę do kopalni w Donbasie
Ale uwierz, nie zapomnę Cię¹⁸.

Wyczerpanych, ale nie wypalonych: daje się to odczuć, gdy Mykoła Wingranowski nazywa dziewczynę i siebie „gołąbką i gołębiem”.

Iwan Kowalenko cierpiał z powodu reżimu sowieckiego. Zarzucono mu działalność antyradziecką, produkcję, przechowywanie i dystrybucję samodzielnie wydanej książki, a co najważniejsze – wierszy o „antyradzieckim, nacjonalistycznym i oszczerczym kierunku”. W 2022 roku, minęło dokładnie pół wieku od rozpoczęcia w 1972 roku represji wobec ukraińskiej inteligencji twórczej. W ciągu 1972 roku aresztowano około stu najwybitniejszych przedstawicieli świadomej inteligencji ukraińskiej, w tym Wasyla Stusa.

Jeden z wierszy Iwana Kowalenki – sarkastyczny i gorzki – nosi tytuł „Hopak”. Mitologia rosyjsko-radziecka postrzegала Ukraińców przede wszystkim jako wykonawców tego przysłowiowego tańca. Hopak stał się swego rodzaju wizytówką Ukraińca w ZSRR. Słowo Syberia w tym wierszu będzie wiele znaczyć także dla polskiego czytelnika:

Zabrali wszystko: chleb i sało,
I krowę zabrali, i byka –
Jakby wszystkiego było mało.
Zostawili – hopaka.

¹⁸ Танго-1945 (Микола Вінграновський) читати онлайн – UkrBooks.com, http://ukrbooks.com/ua/Tango_1945/, dostęp 11.11.2023.

Stal, węgiel i żelazo,
Ropa pociekła rurami –
Wszystko poszło im do gardła.
Zostawili – hopaka.

Świątynie wszędzie są zniszczone,
Język ginie i znika –
Wszystko zabrali, niesyci,
Zostawili – hopaka.

W Sybirze stopy ciał zostały,
Morze krwi i łez rzeka –
Wszystkiego bestiom było mało,
Ale zostawili hopaka.

Niewolnik wykręca kolana
I radosnym głosem rzecze:
– Nadal jesteście prawdziwymi Ukraińcami,
Zostawili nam hopaka!

Rodzona matka w grobie
W głowach rosną chwasty,
Tylko dzieci otumanione
Do końca tańczą hopaka¹⁹.

Wśród współczesnych wierszy na temat tańca jednym z najbardziej znanych utworów jest „Taniec męski” Wasyla Gerasimiuka²⁰. Wiersz mówi o arkanie – czysto męskim tańcu, będącym dla młodego mężczyzny rodzajem inicjacji, symbolizującym dojrzałość i gotowość do dorosłych działań. Oczywiście treść tego wiersza jest znacznie szersza niż „taniec”.

Musisz zatańczyć arkan.
Choć raz.
Choć raz powinieneś odczuć
jak trudno jest rozerwać na tej ziemi
starożytny męski krąg,

¹⁹ Пісня і відеокліп, в основу яких ліг вірш «Гопак» "Гопак" » Іван Коваленко – учитель, поет, дисидент (ivan-kovalenko.info) , <http://ivan-kovalenko.info/pisni-kovalenka/sluhat-pisni/715-gopak.html> , dostęp 11.11.2023.

²⁰ Слухати, як читає автор Василь Герасим'юк. «Чоловічий танець» - YouTube, <https://www.youtube.com/watch?v=b3iVXe3KljE> , dostęp 11.11.2023.

jak ciężko splecione są męskie dłonie
 jak ciężko jest zacząć i zakończyć
 ten taniec.
 Choć raz
 stań w tym najściślejszym kręgu,
 obejmując ramionami dwóch braci,
 mocno ściskając ręce innych,
 a potem w najintymniejszym kręgu
 będziesz tańczyć pod otchłanią nieba
 ze zwierzęcym, przeciągłym krzykiem.
 Aby nie wypaść z tego grzesznego świata,
 przynajmniej raz
 zmieszaj z bliźnimi
 pot i krew.
 Synu człowieczy
 wkraczasz w krąg mężczyzn,
 jesteś gotowy na ten starożytny taniec
 dopiero teraz.
 Z krzyżem na ramionach.
 Z dwoma bandytami.
 Tylko raz.

Znaczący jest fakt, że jeden z poetów młodszego pokolenia, Myrosław Lajuk, gdy pisał jeszcze utwory rymowane, także napisał wiersz o arkanie – a w nim o związku natury z człowiekiem, a także o powiązaniu pokoleń, obrazach powszedniego i sakralnego.

mój dziadek zatańczy arkan
 bo wilgi skrzypcami się stały
 bo góry i kamienie to bęben
 bo ucztą traw i koron to cymbały
 (...)

mój dziadek zatańczy arkan
 mój zmarły dziadek wyrośnie z dębu
 a serce będzie biło jak baran
 i miedzią zazielenią doliny
 nie ma końca, bo lato jest taniec
 kiedy zrosły się w kręgu ręce
 te żyły są długie – od gardła do gwiazd
 i tylko stukanie

Na zakończenie chciałabym wspomnieć o wierszu Dmytra Pawłyczki, którego w Polsce pamięta się nie tylko jako poetę i tłumacza, ale także jako ambasadora Ukrainy w latach 1999–2002. Wiersz erotyczny „Poznaliśmy się nagle w tańcu...” został napisany przez niego, gdy miał prawie 70 lat. Ten taniec w parze nie ma żadnych specyficznych cech – ważne są w nim właśnie obrazy ludzkiej bliskości:

Byłem dla ciebie ubraniem
Jedwabiem i koralami,
Kroplami diamentów
Rozświeślałem ciemne skręty
I pierścienie twoich włosów,
Spływałem pomiędzy twoimi piersiami
Strumieniem, jak srebrny łańcuch.
(...)
A ja, odurzony, w oddali,
Zaciemniony przez chmury,
Odchodził nie deszcz, a chłopiec,
I zapach twojego ciała
Niosłem jak wodę w garści²¹.

W taki oto sposób taniec zarówno w kulturze ludowej, jak i w poezji jest nasycony symbolami, zarówno powszechnymi, jak i osobistymi dla każdego, kto uczestniczy w tym rytuale afirmacji życia.

Przekład z języka ukraińskiego Krzysztof D. Szatravski

²¹ Ми різко зішлись в танці (Дмитро Павличко) читати онлайн – UkrBooks.com, http://ukrbooks.com/ua/My_rizko_zijshlysja_v_tanci/, dostęp 11.11.2023.

Bibliografia

Олекса Степовий. Українські народні танці. Етнографічний нарис. Авґсбург, 1946.

Олекса Воропай. Звичаї нашого народу. Етнографічний нарис. Мюнхен, 1958.
Українські сороміцькі пісні. Упорядкування, передмова, примітки канд. філол. наук М. М. Красикова. Харків.: Фоліо, 2003.

Борис Кокуленко. Мистецтво танцю в творчості Т. Г. Шевченка // Народна творчість та етнографія 1/2008, с. 15-23.

Тетяна Данилюк-Терещук. Народні пісні до танцю в записках Лесі Українки // Леся Українка. Енциклопедія життя і творчості.

Поетичні твори

<https://tanci.etnoua.info/dzherela/>

Streszczenie

Artykuł porusza problem synkretyzmu tańca i mowy, jaki występuje w folklorze, a także – w większym stopniu – o obrazach tańca, jego artystycznym odbiorze i kontekst liryczny w twórczości klasycznych autorów literatury ukraińskiej i współczesnych poetów.

Słowa kluczowe

Tanec, kołomyjka, tango, hopak, folklor, poezja współczesna.

Natalia Belczenko***Just dance, poverty will teach you work: Dance in the works of Ukrainian poets*****Abstract**

The article discusses the problem of syncretism of dance and speech that occurs in folklore, and – to a greater extent – about the images of dance, its artistic reception and lyrical context in the works of classical authors of Ukrainian literature and contemporary poets.

Keywords

Dance, kolomyika, tango, hopak, folklore, contemporary poetry.